

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w upadłości likwidacyjnej w [...]

przeciwko Krajowej Radzie Spółdzielczej

o ustalenie nieważności lub uchylenie uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 kwietnia 2017 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 lipca 2015 r., sygn. akt I ACz .../15,

oddala skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w [...] na podstawie art. 385 w zw. z 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w [...] z dnia 12 stycznia 2015 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie wobec cofnięcia pozwu przez powodową [...] Spółdzielnię Mieszkaniową w [...] reprezentowaną przez prezesa zarządu M. B. i członka zarządu M.P.

Sąd drugiej instancji wskazał, że w zażaleniu T. W. i K. R. twierdziły, iż działają w imieniu powódki i zakwestionowały prawidłowość umocowania osób reprezentujących Spółdzielnię w dacie złożenia oświadczenia o cofnięciu powództwa z tej przyczyny, że zostały one wybrane do pełnienia funkcji w zarządzie na Zebraniu Zgromadzenia Członków powódki zwołanego na podstawie zaskarżonej uchwały.

Pozwana Krajowa Rada Spółdzielni wniosła o oddalenie zażalenia kwestionując umocowanie osób wnoszących zażalenie do reprezentowania powódki.

W uzupełnieniu braków formalnych zażalenia zostały przedstawione uchwały nr 3/2015 i 4/2015 Rady Nadzorczej powódki podjęte na Walnym Zgromadzeniu Członków w dniach 26 stycznia - 14 lutego 2015, którymi odwołano M. B. z funkcji Prezesa Zarządu oraz M. P. z funkcji członka zarządu i delegowano do pełnienia funkcji prezesa zarządu K. R. i do pełnienia funkcji członka zarządu T. W.

Sąd Apelacyjny stwierdził, iż ze złożonego odpisu z KRS, aktualnego na dzień 7 stycznia 2015 r. wynika, że w dacie dokonania czynności procesowej w postaci cofnięcia pozwu, M. B. i M. P. byli upoważnieni do działania w imieniu powodowej Spółdzielni. Istnienie tego uprawnienia potwierdzają uchwały nr 3/2015 i 4/2015, które wprowadzie dotyczą odwołania osób składających oświadczenie w imieniu powódki z zajmowanych funkcji ale zostały podjęte przez Radę Nadzorczą powołaną na Walnym Zgromadzeniu rozpoczętym w dniu 26 stycznia 2015 r. Ponadto oświadczenie o cofnięciu pozwu, dokonane do rozpoczęcia rozprawy, bądź połączone ze zrzeczeniem się roszczenia, nie wymaga zgody drugiej strony lub sądu i wywiera skutek z momentem jego złożenia. Sytuacja procesowa może

kształtować się odmiennie jedynie wtedy, gdy sąd skorzysta z uprawnienia przyznanego mu w art. 203 § 4 k.p.c. i z przyczyn w nim wskazanych uzna cofnięcie pozwu za niedopuszczalne. Taka decyzja sądu jest jednak wkroczeniem w sferę zastrzeżoną dla strony i stanowi szczególne odstępstwo od zasady dyspozycyjności, a więc ingerencja w decyzję powoda powinna być bardzo ograniczona. Sąd drugiej instancji podzielił pogląd Sądu Okręgowego, że nie ma podstaw do przyjęcia, by czynność cofnięcia pozwu była w tej sprawie sprzeczna z zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa. Przedmiotem zaskarżonej w pozwie uchwały było jedynie zwołanie Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni i zważywszy, że była to czynność o charakterze organizacyjnym, zmierzająca do zawsze pożądanego umożliwienia członkom spółdzielni bezpośredniego wyrażenia ich woli i podjęcia decyzji w sprawach spółdzielni, nie sposób doszukać się negatywnych aspektów odstąpienia od zamiaru podważenia prawidłowości tej czynności, niezależnie od kierunku kolejnych zmian w organach spółdzielni.

W skardze kasacyjnej na powyższe postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 370 w zw. z 397 § 2 k.p.c. przez nieodrżucenie zażalenia wniesionego przez osoby nieuprawnione i art. 67 § 1 k.p.c. przez zaakceptowanie T. W. i K. R. jako reprezentantów powódki, mimo że nie są członkami zarządu powódki, co doprowadziło do nieważności postępowania zażaleniowego z mocy art. 379 pkt 2 w zw. z 397 § 2 k.p.c. Wniosła o jego uchylenie i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania skargowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak podstaw do przyjęcia nieważności postępowania zażaleniowego przed Sądem Apelacyjnym.

Nie może odnieść skutku oczekiwanego przez skarżącą argument braku wpisu T. W. i K. R. do Krajowego Rejestru Sądowego przedsiębiorców, jako że wpis ten ma znaczenie deklaratywne i jego brak nie przesądza o braku umocowania, jeżeli zostanie podjęta prawidłowo uchwała o wyborze zarządu. Zażalenie zostało złożone w dniu 15 lutego 2015 r. a zatem po podjęciu uchwał o odwołaniu z zarządu M. B. i M. P. i delegowaniu osób podpisanych pod zażaleniem do pełnienia funkcji w zarządzie oraz przed wydaniem

w dniu 2 marca 2015 r. przez Sąd Okręgowy w [...] postanowienia o zabezpieczeniu powództwa przez wstrzymanie wykonania podjętych w dniach 26 stycznia - 10 lutego 2015 r. uchwał Walnego Zgromadzenia Członków skarżącej - nr 1/2015 w przedmiocie wygaśnięcia mandatów członków Rady Nadzorczej kadencji 2012 - 2015 i w przedmiocie powołania Rady Nadzorczej kadencji 2015 – 2018. Nie ma podstaw do przyjęcia, że czynności procesowe dokonane przed wydaniem postanowienia o zabezpieczeniu nie odnoszą skutku procesowego. Nie można mówić o utracie zdolności procesowej organu powołanego do reprezentowania powódki, bo taki organ jest, a spór dotyczy tego, który z dwóch jest organem właściwym. Nie może być też zasadny argument, że uchwały nr 3/2015 i 4/2015 zostały przedstawione w dniu 16 kwietnia 2015 r. po wydaniu postanowienia przez Sąd Apelacyjny, skoro postanowienie oddalające zażalenie zapadło w dniu 2 lipca 2015 r.

Skarżąca nie neguje prawidłowości umorzenia postępowania w sprawie postanowieniem Sądu Okręgowego w [...] z dnia 12 stycznia 2015 r. w wyniku cofnięcia pozwu w dniu 7 stycznia 2015 r. przez Zarząd pozwanej w osobach M. B. i M. P. ani rozstrzygnięcia co do *meritum* Sądu Apelacyjnego z dnia 2 lipca 2015 r. w przedmiocie oddalenia zażalenia, natomiast kwestionuje skuteczność wniesionego zażalenia przez zarząd w osobach T. W. i K. R. twierdząc, że nie były one umocowane do działania w imieniu Spółdzielni, a więc w istocie zmierza do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, który z konkurencyjnych zarządów był powołany prawidłowo. Kwestia ta nie ma istotnego znaczenia dla oceny prawidłowości umorzenia postępowania, które skarżąca aprobuje, zaś rozstrzygnięcie co do umocowania osób wnoszących zażalenie, wobec istniejącego sporu co do prawidłowości czynności skarżącej, w wyniku których doszło do wyboru dwóch zarządów przekracza granice niniejszego postępowania.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c.

jw

kc

